

כמה מילים לסיכום הטיול לגיאורגיה וארמניה, יולי 2017

רותי דונר

ראשית, תודה ענקית לך, דוד, המדריך המופלא שלנו, על טיול מהנה ומאלף!!! אתה מעיין נובע של ידע ותובנות עמוקות ומרתקות, לא רק על שתי הארצות שבהן טיילנו, אלא גם על מערכות היחסים הגלובאליות המשפיעות על ארצות אלה, ולמעשה מנהלות את העולם כולו.

התעשרנו ברעיונות על ההווייה הפוליטית, החברתית והתרבותית שבה אנו חיים כיום, ולא פחות מכך, על תקופות העבר שהובילו לאירועים המתרחשים סביבנו בהווה.

השארת לנו הרבה חומר למחשבה, וגם כלים להבין את משמעות ההתרחשויות שאנו שומעים עליהן באמצעי התקשורת, אך לא תמיד מבינים את מה שמסתתר מאחורי הדברים.

המעורבות האישית והרגשית שלך בגיאורגיה מולדתך תרמה רבות להתרשמות שלנו ממדינה זו, ולא נשכח את הביקור המרגש בעיר הולדתך אחאלצ'יחה, ובבית הכנסת שבו התפללת כילד, לפני עלייתך ארצה. הסיפור על יהדות גיאורגיה כפי שזכינו לשמוע אותו מפיוך היה מיוחד במינו, וניתן היה להבחין בתחושת השליחות העמוקה שלך, ושההדרכה עבורך היא מעין מחווה של כבוד והערכה, וגם הרבה אהבה, ליהדות הגיאורגית בכלל, ולמשפחתך שעלתה משם ארצה, בפרט.

לא לעתים קרובות מזדמנים בדרכנו אנשים כל כך אכפתיים וערכיים כמוך, המסוגלים לעורר השראה כה רבה סביבם. מסירותך ודאגתך לכל אחד מחברי הקבוצה הייתה יוצאת דופן, ויצרה כלפיוך תחושה נדירה של אמון וקירבה.

לא נתת לנו להרגיש את הלוגיסטיקה המורכבת הכרוכה בטיול כזה, ומאחורי הקלעים, בשקט ובשליטה, טיפלת בכל הפרטים שיצרו עבורנו טיול שהתנהל כמעט ללא תקלות, וגם כשנאלצנו להחליף מלון בנסיבות שמעבר לשליטתנו, עשית זאת ביעילות וברוח טובה, כדי שהאנשים יהיו מרוצים וייהנו מן הטיול בכל המובנים.

אין ספק שזכינו בגדול כשבחרנו בך כמדריך שלנו בטיול הזה!!!

ולחברי הקבוצה המקסימים, שבתוך מספר שעות התחברתם זה לזה, ויצרתם קבוצה מגובשת ותוססת שנהנית לשהות בצוותא. תודה שהייתם כל כך נעימים וחברותיים, וששיתפתם פעולה לא רק עם דוד, אלא גם עם זה עם זה, שהתעניינתם בכל מה שראינו ושמענו, שעליתם את כל המדרגות, ושלא עשיתם

עניין מהגשם, ואפילו לא מהחום הכבד, ושהשריתם אווירה של צחוקים ושמחה וחברות טובה, ואפילו כששאלתם שוב ושוב "יש מדרגות?", "יש הרבה ללכת?", תמיד קיבלתם בהבנה את התשובה הבלתי נמנעת של דוד, "בטח, יש מבצר עם מדרגות, מנזר עם מדרגות, ואפילו בית כנסת בראשה של עליה תלולה... אבל... יש שם נוף מיוחד במינו, שווה...".

והעיקר שחיים לא הלך לאיבוד בכיכר המרכזית של ירוואן, בעיקר בזכותו של דוד שתמיד טרח לברר "איפה חיים?".... והעיקר שחייקה מחלימה מן הנפילה הקשה, ושכולנו מסיימים עם חיוך רחב 10 ימים מאתגרים בארצות שלא היו מוכרות לנו עד כה, אבל מעתה תהיה להן עבורנו משמעות חדשה.

תודה, דוד, ותודה לכולכם!

רותי